

[Ministeren for kulturelle anliggender]

tributionen til selvstændige og selvstyrende enheder. Et fremtidigt TV 2 skulle, ligesom radioens program 2, blive det nære samfunds fjernsyn. Dengang var der ikke tale om finansiering ved hjælp af reklame.

Det er overraskende nu at se et forslag fra venstre, som helt lægger afstand til de tidligere tanker om en regionalisering af det ene radioprogram og et eventuelt kommende TV 2. Ikke mindre overraskende er det at se venstre introducere reklamefinansiering, om end reklameindtægterne alene skal komme Danmarks uafhængige Radio til gode, når venstre dog er bekendt med, at dette kan betyde en nedgang i pressens annonceindtjening. I det mindste kan det betyde en nedgang i pressens annonceindtægter i en overgangsperiode, indtil markedet så at sige har tilpasset sig det nye reklamemedium. Det er da også sådan, at forslaget om oprettelse af Danmarks uafhængige Radio har fået en kritisk modtagelse i venstrepressen. Jeg forstår, og jeg deler denne bekymring med hensyn til følgerne for dagspressen af indførelse af reklame-TV.

Men jeg finder, at der desuden er andre og tungtvejende grunde til bekymring, først og fremmest for reklamernes indirekte virkning på programmerne. For et reklamefinansieret TV må bestræbelserne først og fremmest gå i retning af at skaffe det størst mulige antal seere, og man kan frygte for, at dette vil ske f. eks. gennem sensationsprægede udsendelser, mens særlige kvalitetsudsendelser, som kun appellerer til et mindre publikum, lades i stikken. Man må altså ikke bare være bekymret over de udsendelser, som eventuelt kunne komme, men også og ikke mindre over dem, som ikke vil komme i et reklame-TV.

Man lokker fra reklametilhængerne med, at reklameindtægterne vil gøre licensen mindre for den enkelte seer, eller at man eventuelt kunne få råd til dyrere udsendelser. Men det er jo et falsk billede, man her giver af forholdet, for pengene skal under alle omstændigheder skaffes til veje. Enten bruger de reklamerende firmaer tilsvarende mindre beløb på annoncering i dagspressen, og så bliver aviserne dyrere, eller også må aviserne for at overleve støttes af offentlige tilskud, som så kommer fra skatterne, eller også bruger firmaerne flere penge samlet til reklamer, og så bliver varerne dyrere. I sidste instans

vil det alligevel være den enkelte seer, der kommer til at betale, hvad reklamerne koster.

Så set fra alle disse synsvinkler forekommer det mig bedre, at vi som nu har et licensbetalt TV, hvis programmer kan tilrettelægges alene ud fra kvalitetshensyn og alsidighedssynspunkter, end at have et reklame-TV, hvor programlægningen påvirkes af rent kommercielle hensyn.

Venstres forslag går i korthed ud på at selvstændiggøre provinsafdelingen i Danmarks Radio og overføre radioens program 2 og TV-Avisen samt et fremtidigt TV 2 hertil under navnet Danmarks uafhængige Radio. Ud over licensindtægter skal Danmarks uafhængige Radio have overskuddet fra et uafhængigt TV-reklameselskab.

Ifølge bemærkningerne er hensigten med monopolbruddet at skabe konkurrence mellem to selvstændige og indbyrdes uafhængige institutioner. Men der er lidt uklarhed, synes jeg, i forslaget, for da det samtidig er meningen at overføre hele Danmarks Radios licensfinansierede kapacitet til det nye foretagende DUR, bliver der unægtelig meget lidt tilbage til Danmarks Radio at sætte ind i denne konkurrence. Jeg må indrømme, at jeg ikke helt forstår bemærkningerne på dette punkt, og jeg synes, at en overførsel af hele den licensfinansierede kapacitet harmonerer dårligt med, at man senere i bemærkningerne forestiller sig at overlade 25 pct. af sendetiden til DUR, således at Danmarks Radio altså skulle beholde 75 pct. Jeg vil foreslå, at venstre forklarer sig lidt tydeligere på dette punkt.

Efter forslaget skal DUR ledes af en bestyrelse på højst 7 medlemmer, hvoraf medarbejderne udpeger 1 og et repræsentantskab på 40 de øvrige 6. Det vil altså sige, at mindre end 7 kan bestyrelsen heller ikke få, så det bliver mindst 7 og højst 7, den kommer til at bestå af. Sammensætningen af repræsentantskabet skal jeg ikke fordybe mig i. Den har sin forklaring i, at DUR tænkes oprettet på grundlag af provinsafdelingen i Danmarks Radio.

Forslaget til folketingsbeslutning siger ikke noget om, hvilke tanker venstre gør sig om Danmarks Radio, om man eksempelvis har tænkt at videreføre radiatorrådet i den nuværende skikkelse, eller om amtsprogramrådene skal bevares og fortsat mødes med radiatorrådet i programudvalgs møder. Forslaget efterlader